

noget Lunefuldt. Lad mig nævne et Exempel; jeg er overbevist om, at den ærede Conseilspresident ikke tager mig det ilde op, naar jeg benytter et ham vedkommende Exempel. Jeg tør vædde 99 mod 1 paa, at dersom Regjeringen havde forlangt den ottende Ministergage, var den blevet forkastet; den blev imidlertid ikke forlangt af Regjeringen. Jeg kan jo tage feil, men jeg siger oprigtig, at jeg tror, at, dersom den var bleven forlangt, vilde den være bleven forkastet, men da den ikke blev forlangt, sølte det ærede Finansudvalg sig stærkt opfordret til at tiltræde denne ottende Ministergage, og den blev vedtagen uden nogen Vanskelighed. Det er saaledes et Exempel paa, hvorlidet det er muligt at forudsige, hvorledes den Slags Ting udville sig, der er et vist Spillerum for det Irrationale i mange Beslutninger og Forhandlinger, som saaledes komme frem under Sagens Gang. Dette som et Exempel. Jeg skal altsaa paa ingen Maade modsigge, at forandrede Forhold, forandrede Personer og forskjellige Omstændigheder ogsaa kunde komme til at faae deres Udtryk i forskjellige Afstemninger, f. Ex. lad mig tage Spørgsmaalet om Bevillinger til Forsvarsvæsenet, men jeg vil tillade mig at sige de ærede Herrer en Kompliment, og jeg vil bede Dem tro, at den er oprigtig ment, det skulde gjøre mig meget ondt, dersom de ikke turde tage imod den. Jeg tror ikke paa, at det ærede Flertal i sin Hjelshed har en bestemt Overbevisning om Nødvendigheden for Landets Forsvar af de Bevillinger, de negte, thi hvis De havde en saadan Overbevisning, saa havde de ikke votet at forkaste Bevillingen. Dette vil jeg sige ganske ligefrem, mine Herrer, og ligesom jeg er vis paa, at min ærede Kollega, Conseilspresidenten, ikke har taget mig det ilde op, at jeg har brugt hans Navn som Exempel, saaledes er jeg ogsaa overbevist om, at min høitærede Kollega, Indenrigsministeren, heller ikke vil tage mig det ilde op, naar jeg nu vil nævne ham som Exempel. Det er jo klart, at de Bevillinger, han har begjæret med Hensyn til offentlige Arbeiders Fremme, ere givne uden nogenformelt Vanskelighed, ja med en stor Smødekommun og dels endog paa enkelte mindre Punkter udover, hvad han har begjæret. Jeg skal være den Sidste til at fratage min ærede Kollega Indenrigsministeren den Ros og den Ære, der personlig tilkommer ham for den Smødekommun, han saaledes har fundet her i Thinget, men jeg paastaar, at om det ogsaa havde været den høitærede Indenrigsminister, der havde været Krigs- eller Marineminister, vilde de Bevillinger, der ere blevne negtede disse, dog ikke være blevne givne ham; thi der blander sig et Realitetsmoment, et Realitetshensyn ind ved Afgjørelsen af disse Spørgsmaal. Nu kender jeg alfor godt en vis Art af raffineret Parlamentarisme til, at jeg ikke skulde vide, at man undertiden kan give det Udseende af, at man ene og alene negter Bevillingen, fordi den begjæres af

visse Personer, men man maatte kjende overmaade lidet til det virkelige Forhold for at tro derpaa. Det er denne Betragtning, jeg har fundet det tidsvarende at fremhæve, idet jeg i Øvrigt ikke, hvis jeg ikke bliver endnu stærkere fristet dertil, skal gaa ind paa den mere almindelige Betragtning. Jeg har nylig sagt, at det var for tidligt at opgjøre Regnskabet; tvinger man mig imidlertid dertil, kunde jeg allerede paa dette Tidspunkt fremhæve, at der allerede var et og andet færdigt Bilag, der kunde dokumenteres for at vedlægges et kommende Regnskab. Men som sagt for en blot personlig Tilfredsstillelses Skyld vil jeg ikke gjøre det, naar Sagens Gilling ei nødvendigt kræver det.

Ordføreren: Det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 4de Valgfreds (Fenger) var enig i, at Indtægterne ikke kom frem efter en saa retfærdig Skattefordeling, som ønskelig var, og henviste navnlig til Vovforslaget om en Indkomstskat for to Aar siden. Det er en gammel Historie, og jeg har ikke Noget imod, at det meget ærede Medlem ikke endnu har forglemt den Sag. Jeg antager imidlertid ikke, at det nærværende Dieblit er gunstigt til at komme ind paa en ny Forhandling om eller Forflaring af Flertallets Standpunkt, men jeg er overbevist om, at Ingen af Flertallet, der jo ønsker, ikke blot en Indtægtskat, men en Indtægts- og Formueskat, noget Dieblit har kunnet fortryde den Holdning, de den Gang indtog lige over for dette Spørgsmaal. Naar der dernæst er talt om Udgiftssiden, saa maa det meget ærede Medlem meget have misforstået mig, naar han troede, at jeg vilde kaste Skygge eller Brag paa Enkeltmand; nei, det var det hele Embedsmaskineri, jeg talte om, dets Stærkelse og Koffbarhed, og at man ved at foretage en hel anden Omordning utvivlsomt vilde kunne vinde ikke Ubetydeligt, skjøndt jeg vil indrømme det ærede Medlem, at der ogsaa er en Grænse for, hvad man frivillig kan forlange udført af Borgerne. Administrative Forretninger, der nu anses som nødvendige, ville utvivlsomt kunne udføres baade med færre Kræfter og paa en mindre omkostningsmæssig Maade og som Følge deraf med en ikke lidt ringere Udgift. Det var det, der var min Betragtning, og den kan aldeles ikke falde paa nogen Enkelt; thi de, der bære Ansvar for den hele Ordning, er jo Regjeringen og Repræsentationen i Almindelighed. Jeg er ganske enig med det ærede Medlem, at, er Regjeringen ikke fornøjet med den Bevilling, den faar, saa maa den søge paa lovlig Maade at faae den, som den ønsker den, og kan den ikke faae den saaledes, som den tror det forsvarligt at tage imod den, saa fortsætter den sine lovlige Skridt til den Grænse, som den tror at kunne fortsætte dem, og i det Tilfælde, at den ikke kan faae et Budget, som den tror at kunne forsvare at tage imod, da